

MIÑDUN....

(NERE BIOTZEKO ADISKIDE ON FELIX MICHELENA, SENDAGIÑ ADITUARI)

Nere gogokoa joan zan; nere uste guztia
Jaungoikoagan. (Hier.; thren. 17, V. 17)

. . . . .

Begira geunden aldakaitz¹ mardul zenbait alboan,
Usu alere, zedakartzien abadar bati,
Begira geunden, ¡zér isirua! lirañ, egoki,
Gazte aziya Arbide–tako basa-soroan.

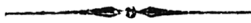
Udaberriko zelai-larien asmazioak,
Egiten ziran, ¿nola ura ikus ezker?
Zer uda ona, zér udazkena, genion, gero...
¡Zér beste, baño, gure Jaunaren pensarioak!

Iñill gaudezen; gure Jainkoa, zure gogoa
Beñepeñean bedeinkatua izan dedilla,
Entzunik gaude zure naiaren aztarn-ezkill...
Askida: iguzu, gure biotza berdiñagoa.

Zure eskuan utzitzen degu, guzti-guztia:
Zegiguzuna ken izandu nai baldiñ badezu,
Ordañatzeko almena berdiñ gelditzen zaitzu
Ta onen zaiguna, egingo-uzula daukagu ustia.

MIGEL ANTONIO IÑARRA-K.

1891-ko Buruillean.

(1) Retoño.